

- tytułem dalszego żądania ewentualnego, również po ustaleniu i dokonaniu oceny odpowiedzialności EBC w rozumieniu art. 340 TFUE, zobowiązanie pozwanego do naprawienia powstałej szkody w wysokości co najmniej 2 667 651,19 EUR lub w innej kwocie, która zostanie uznana za sprawiedliwą i słuszną, z zastrzeżeniem możliwości jej doprecyzowania w trakcie postępowania, wraz z odsetkami ustawowymi i odsetkami za zwłokę od tej kwoty należnymi do dnia zapłaty;
- tytułem żądania ewentualnego podnoszonego w ostatniej kolejności, zobowiązanie EBC do naprawienia szkody wynikłej z niezawinionego i zgodnego z prawem zachowania, w kwocie, która zostanie uznana za sprawiedliwą i słuszną;
- obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszej sprawie podnoszą odpowiedzialność pozaumowną pozwanego.

W tym względzie skarżący podkreślają, że pozwany:

- w dniu 15 lutego 2012 r. potajemnie zawarł porozumienie o wymianie papierów wartościowych z Republiką Grecką;
- zaniechał lub odmówił udziału w restrukturyzacji greckiego zadłużenia, do której państwo greckie zostało zobowiązane, aby otrzymać drugą transzę pomocy, w sytuacji konfliktu interesów, ponieważ sam EBC jest członkiem Troiki;
- wydał decyzję z dnia 5 marca 2012 r., która uzależniła kwalifikację greckich papierów wartościowych od ich dodatkowego zabezpieczenia programem odkupu dokonanym tylko na rzecz krajowych banków centralnych (KBC), nawet jeżeli nie spełniają wymogów jakości kredytowej.

Na poparcie skargi skarżący podnoszą, że działania pozwanego miały niekorzystny i bezpośredni wpływ na sytuację prawną pozwanych, w stosunku do których spowodowały wzrost wartości haircut dla podmiotów prywatnych, odroczenie kredytu i przesunięcie inwestorów prywatnych do kategorii wierzycieli „juniorów”.

Zdaniem skarżących postępowanie to stanowi oczywiste naruszenie nadrzędnych zasad mających na celu ochronę osób fizycznych, w szczególności zasady równego traktowania wierzycieli, zasady niedyskryminacji i równości, zasady proporcjonalności i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i ochrony uzasadnionych oczekiwań posiadaczy papierów wartościowych oraz zasady pewności prawa.

Tytułem ewentualnym, na wypadek, gdyby Sąd nie uznał działania EBC za niezgodne z prawem, skarżący podnoszą, że występuje jednak obiektywna odpowiedzialność EBC lub odpowiedzialność niezawiniona albo wynikająca z danego czynu, pomimo, że jest on zgodny z prawem, ponieważ działania EBC, których dotyczy niniejsza skarga, spowodowały nadzwyczajną i szczególną szkodę również w świetle praw podstawowych chronionych zgodnie z kartą nicejską na mocy traktatu z Lizbony, o których mowa w art. 17 (prawo własność), art. 21 (niedyskryminacja), art. 38 (ochrona konsumentów) i art. 41 (prawo do dobrej administracji).

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2013 r. — Panasonic i MT Picture Display przeciwko Komisji

(Sprawa T-82/13)

(2013/C 101/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Panasonic Corp. (Kadoma, Japonia) i MT Picture Display Co. Ltd (Matsuocho, Japonia) [przedstawiciele: adwokaci R. Gerrits i A.H. Bischke, M. Hoskins, QC (Queen's Counsel) i S. Abram, Barrister]

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji C(2012) 8839 wersja ostateczna wydanej w dniu 5 grudnia 2012 r. w sprawie COMP/39.437 — Lamy do ekranów telewizyjnych i komputerowych, w danym przypadku, w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła, że strona skarżąca naruszyła art. 101 TFEU i art. 53 porozumienia EOG;
- uchylenie nałożonych na skarżących grzywien lub ich zmniejszenie w danym przypadku; oraz
- obciążenie strony pozwanej poniesionymi przez skarżące kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do rzetelnego procesu w odniesieniu do okresu do dnia 10 lutego 2003 r. ze względu na to, że:

- Komisja w zaskarżonej decyzji opiera swe stwierdzenie, że Matsushita Electric Industrial Co., Ltd. (zwana dalej „MEI”) uczestniczyła w zarzucanym jednolitym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE dotyczącym kolorowych lamp obrazowych (zwanym dalej „kartelem KLO”) w okresie przed dniem 10 lutego 2003 r., na dwóch nowych zarzutach niewymienionych w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów: po pierwsze, iż MEI wiedziała lub powinna była wiedzieć o kartelu KLO a, po drugie, że MEI podjęła decyzję o charakterze strategicznym o uczestnictwie w kartelu KLO w ramach dwustronnych kontaktów. Podobnie w zaskarżonej decyzji powołano się po raz pierwszy na niektóre ustne oświadczenia i dokumenty potwierdzające lub ich części na poparcie tych twierdzeń;
- wskazanie tych twierdzeń i dokumentów po raz pierwszy w zaskarżonej decyzji stanowi poważne naruszenie prawa do obrony Panasonic Corporation (zwanej dalej „Panasonic”), jest niedopuszczalne i wymaga stwierdzenia nieważności omawianej decyzji wobec MEI w odniesieniu do tego okresu.
- 2) Zarzut drugi dotyczący braku dowodu na okoliczność, że MEI wiedziała lub powinna była wiedzieć o istnieniu kartelu lub o jego ustaleniach w odniesieniu do okresu do dnia 10 lutego 2003 r., ze względu na to, że:
- nawet gdyby twierdzenia lub dowody, na które powołano się w ramach zarzutu pierwszego, były dopuszczalne, Komisja nie wykazała, że MEI wiedziała lub powinna była wiedzieć, iż dwustronne kontakty, w których MEI uczestniczyła były częścią ogólnego planu i że plan ten obejmował wszystkie zachowania składające się na zarzucany kartel KLO;
- przytoczone dowody nie wykazują również, że MEI podjęła decyzję o charakterze strategicznym o uczestnictwie w kartelu KLO w ramach dwustronnych kontaktów.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący braku dowodu na okoliczność, że MEI/MT Picture Display Co., Ltd. (zwana dalej „MTPD”) uczestniczyła w jednolitym i ciągłym naruszeniu wskazanym w zaskarżonej decyzji od dnia 10 lutego 2003 r., ze względu na to, że:
- działania w Europie i w Azji od dnia 10 lutego 2003 r. nie były częścią wspólnego planu o jednolitym celu;
- MEI/MTPD nie uczestniczyły w wielostronnych spotkaniach kartelu KLO w Europie;
- w odniesieniu do dwustronnych kontaktów MEI/MTPD w tym okresie, Komisja nie wykazała, że MEI/MTPD wiedziały lub powinny były wiedzieć o istnieniu lub ustaleniach wielostronnych działań kartelu w Europie obejmujących pozostałych adresatów zaskarżonej decyzji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że nałożona na Panasonic/MTPD grzywna powinna być całkowicie uchylona, a ewentualnie obniżona, ze względu na to, że:
- Panasonic/MTPD tytułem głównym żądają stwierdzenia nieważności w całości ustalenia naruszenia wobec każdej z nich oraz całkowitego uchylenia nałożonych na każdą z nich grzywien;
- tytułem ewentualnym, w przypadku gdy wniesiona przez Panasonic/MTPD skarga o stwierdzenie nieważności zostanie uwzględniona na podstawie niektórych, lecz nie wszystkich zarzutów, nałożona na Panasonic/MTPD grzywna powinna być odpowiednio obniżona;
- tytułem uzupełniającym lub ewentualnym, nawet w przypadku gdy stwierdzenie naruszenia zostanie utrzymane, nałożona na Panasonic/MTPD grzywna jest zbyt wysoka, ponieważ Komisja wykorzystuje w zaskarżonej decyzji niewłaściwą metodę, która niesłusznie przyznaje zawyżoną wartość sprzedaży wewnątrz grupy przy obliczaniu grzywiny;
- dalszym tytułem uzupełniającym lub ewentualnym, w przypadku gdy grzywna nałożona na Panasonic/MTPD nie zostanie całkowicie uchylona, należy ją obniżyć zważywszy na [ich] znikomy udział w zarzucanym kartelu KLO.

Odwołanie wniesione w dniu 11 lutego 2013 r. przez BS od wyroku wydanego w dniu 12 lutego 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-90/11 BS przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-83/13 P)

(2013/C 101/58)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: BS (Messyna, Włochy) (przedstawiciel: adwokat C. Pollicino)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- potwierdzenie, że „Wspólne zasady ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadku i choroby zawodowej” obejmują swoim zakresem „całą skórę” a nie tylko „ciężkie poparzenia lub patologiczne blizny”;